

Secció III. Altres disposicions i actes administratius

CONSELL INSULAR D'EIVISSA

11379***Declaració com a Bé d'Interès Cultural Immaterial dels costums i tradicions que envolten la Setmana Santa de Sant Miquel de Balansat a l'illa d'Eivissa, i en concret els anomenats Passos de Dijous Sant***

De conformitat amb el que disposa l'article 15.8 de la Llei 18/2019, de 8 d'abril, de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears, es publica l'acord del Ple del Consell Insular d'Eivissa de data 30 d'octubre de 2024, en relació amb la declaració com a Bé d'Interès Cultural Immaterial dels costums i tradicions que envolten la Setmana Santa de Sant Miquel de Balansat a l'illa d'Eivissa, i en concret els anomenats Passos de Dijous Sant

“(…)

12. Proposta de la vicepresidenta 3a i consellera executiva del Departament de Cultura, Educació i Patrimoni, en relació amb l'expedient 2020/1570A per a la declaració com a Bé d'Interès Cultural Immaterial dels costums i tradicions que envolten la Setmana Santa de Sant Miquel de Balansat a l'illa d'Eivissa, i en concret els anomenats Passos de Dijous Sant

Havent-se presentat una proposta, del tenor següent:

"Antecedents

1. En data 10 de febrer de 2020 la consellera executiva del Departament de Cultura, Educació i Patrimoni va dictar la providència per portar a terme els tràmits administratius escaients per a la posterior adopció de l'acord d'incoació de l'expedient de declaració com a Bé d'Interès Cultural Immaterial dels costums i les tradicions que envolten la Setmana Santa de Sant Miquel de Balansat a l'illa d'Eivissa, i en concret dels Passos de Dijous Sant, passos cantats per un grup d'homes i coronat amb l'himne de la perseverança “Amunt germans”, el muntatge de la Casa Santa i la seua vigilància per un parell de joves armats, i la processó de les *empiades*.

2. En data 11 d'octubre de 2022 es va incorporar a l'expedient l'informe històric descriptiu d'aquests costums elaborat per la historiadora Susana Cardona Torres el juny de 2021 (CSV 14160102226633004525), en què es posen de rellevància els principals costums que envolten el Dijous Sant a Sant Miquel, incloent-hi la lletra dels passos cantats actualment més la lletra de l'himne de la perseverança.

3. De conformitat amb l'informe proposat de la cap de Secció de Patrimoni (CSV 14614150503364430051) i la posterior proposta de la consellera executiva del Departament de Cultura, Educació i Patrimoni, en data 24 de març de 2024, el Consell Executiu incoà l'expedient per declarar com a Bé d'Interès Cultural Immaterial (BICIM) els costums i les tradicions que envolten la Setmana Santa de Sant Miquel de Balansat a l'illa d'Eivissa (CSV 14613763270741576270); el certificat corresponent del dit acord es va publicar al BOIB núm. 139, de 12-10-2023.

4. L'acord del Consell Executiu d'incoació de l'expedient es va notificar als portadors i a l'Ajuntament de Sant Joan de Labritja i es va donar audiència a les entitats implicades, de conformitat amb els apartats 2 i 4 de l'article 15 de la Llei 18/2019, de 8 d'abril, de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears.

5. Consta a l'expedient informe tramès per la Direcció General de Cultura de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports del Govern de les Illes Balears, de data 9 de febrer de 2024, del Consell Assessor de Patrimoni Cultural Immaterial que, reunit en data 1 de febrer de 2024, va acordar emetre informe preceptiu favorable sobre la incoació de l'expedient per declarar BICIM els costums i les tradicions que envolten la Setmana Santa de Sant Miquel de Balansat a l'illa d'Eivissa, i en concret els anomenats *Passos de Dijous Sant* (CSV 1707464966000-794751016-5522915722806732215).

6. En data 27 de març de 2023 la presidenta del Consell Assessor de Patrimoni Cultural Immaterial d'Eivissa va emetre informe preceptiu (CSV 15250403320454761210), en virtut del qual, de conformitat amb l'article 15.5.j de la Llei 18/2019, de 8 d'abril, de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears, informa favorablement sobre l'expedient de declaració dels costums i les tradicions que envolten la Setmana Santa de Sant Miquel de Balansat i, en concret, els anomenats *Passos de Dijous Sant*, com a Bé d'Interès Cultural Immaterial d'Eivissa.

7. Consten a l'expedient els informes preceptius, concretament de l'Institut d'Estudis Eivissencs, entitat consultiva de les Balears, de data 12 de febrer de 2024, i rebut per RGE 2024003480 de 14/02/2024 (CSV 15251232527400522527); així com també el de l'Ajuntament de Sant Joan de Labritja, de data 23 de febrer de 2024 i rebut per RGE 2024004470 de 26-02-2024 (CSV 15677600014710666435), els quals

informen favorablement sobre la declaració de Bé d'Interès Cultural Immaterial sense al·legacions.

8. En data 4 de juny de 2024 es va publicar al BOIB núm. 75, de data 04-06-2024, l'anunci d'obertura d'un període d'informació pública de vint dies, comptat a partir del dia següent de la data de publicació de l'edicta, per tal que qualsevol persona física o jurídica pogués examinar l'expedient i, si fos el cas, presentàs les al·legacions i/o els documents que consideràs oportuns, de conformitat amb el que disposa l'article 83 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i l'article 15.4 de la Llei 18/2019, de 8 d'abril, de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears.

9. Consten a l'expedient escrits de conformitat amb la declaració per part dels portadors del bé, concretament d'escrit firmat en data 21 de juny de 2024 per Juan Carlos Rodríguez Tur, segon obrer de la parròquia de Sant Miquel i cantador de passos des de l'any 2012 (CSV 15251232010236502153), en representació dels obrers de Sant Miquel i els cantadors dels "Passos de Setmana Santa", document firmat pels portadors del bé en juny de 2024 (CSV 15251213253317674440). De la mateixa manera, en data 27 de juny de 2024 (NRE 2024018106) va tenir entrada en aquesta Corporació escrit remès per l'Obispado de Ibiza y Formentera (CSV 15251232362507013626).

10. Consta a l'expedient diligència de data 9 de juliol de 2024 de la qual es desprèn que no s'han presentat al·legacions durant el termini d'informació pública.

11. Consta a l'expedient el "Diagnòstic sobre els riscos i les amenaces que afecten la manifestació dels Passos de Sant Miquel de Dijous Sant i els costums que l'envolten", de data 10 d'octubre de 2024, firmat per la cap de Secció de Patrimoni (CSV 15250327172307554363), de conformitat amb l'establert a l'article 15.5.g de la Llei 18/2019, de 8 d'abril, de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears (BOIB núm. 48, de 13-04-2019), referent al contingut de l'expedient de declaració de Bé d'Interès Cultural Immaterial.

12. Així mateix, de conformitat amb l'establert a l'article 15.5 de la Llei 18/2019 abans esmentada, consta a l'expedient el "Pla de salvaguarda dels costums i tradicions que envolten la Setmana Santa de Sant Miquel de Balansat a l'illa d'Eivissa i, en concret, els anomenats Passos de Sant Miquel de Balansat", de data 10 d'octubre de 2024, firmat per la cap de secció de Patrimoni (CSV 15250327740315517774).

13. En data 10 d'octubre de 2024 la cap de Secció de Patrimoni va emetre informe tècnic sobre el compliment dels requisits i les característiques del patrimoni cultural immaterial dels costums i les tradicions que envolten la Setmana Santa de Sant Miquel de Balansat, a l'illa d'Eivissa (CSV 15250327536326530522), en el qual es valora positivament la pervivència d'aquest secular costum litúrgic, i s'informa favorablement sobre la declaració dels costums i les tradicions que envolten la Setmana Santa de Sant Miquel de Balansat a l'illa d'Eivissa, i en concret dels Passos de Dijous Sant i l'eleva per a la seua proposta com a Bé d'Interès Cultural Immaterial.

14. En data 15 d'octubre de 2024 la tècnica d'Administració General va emetre informe jurídic en virtut del qual, atès el procediment seguit per declarar el Bé d'Interès Cultural Immaterial, de conformitat amb l'establert a l'article 15 de la Llei 18/2019, de 8 d'abril, de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears, i vist que l'expedient recull els informes preceptius i la resta del contingut establert a l'article 15.5 de l'esmentada Llei, informa jurídicament de manera favorable la declaració dels costums i les tradicions que envolten la Setmana Santa de Sant Miquel de Balansat a l'illa d'Eivissa, i en concret dels Passos de Dijous Sant, com a Bé d'Interès Cultural Immaterial (CSV 15250327173330020722).

Als anteriors antecedents de fet són d'aplicació els següents

Fonaments de dret

1. La Constitució espanyola incorpora, en matèria de cultura, un sistema competencial complex. D'una banda, consagra, com un principi rector de la política social i econòmica, el patrimoni històric, cultural i artístic en l'article 46, d'acord amb el qual els poders públics han de garantir la conservació i han de promoure l'enriquiment del patrimoni històric, cultural i artístic dels pobles d'Espanya i dels béns que l'integren, sigui quin sigui el seu règim o la seua titularitat. I, de l'altra, l'article 148 estableix que les comunitats autònomes poden assumir competències, com indica en l'apartat 16, en patrimoni monumental d'interès de la comunitat autònoma, i el foment de la cultura, de la investigació i, si escau, de l'ensenyament de la llengua de la comunitat autònoma d'acord amb l'apartat 17 del mateix article.

Aquestes competències han de compatibilitzar-se amb la de l'article 149.1.28, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de defensa del patrimoni cultural, artístic i monumental espanyol contra l'exportació i l'espoliació; museus, biblioteques i arxius de titularitat estatal, sens perjudici de la gestió que en facin les comunitats autònomes.

2. En desplegament d'aquestes competències, l'Estat va dictar, en desenvolupament de l'article 46 CE, la Llei estatal 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, que conté una referència explícita als valors immaterials culturals amb la regulació en el títol IV del patrimoni etnogràfic.

3. La Convenció per a la Salvaguarda del Patrimoni Cultural Immaterial de la UNESCO de l'any 2003 va suposar un impuls decisiu en crear un marc legal internacional, a la qual s'adherí l'Estat espanyol l'any 2006, i es concreta amb l'aprovació de la Llei estatal 10/2015, de 26 de maig, per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial.

4. A les Illes Balears, l'article 34 de l'Estatut d'autonomia, aprovat per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, atribueix a la comunitat autònoma la competència exclusiva respecte de la protecció i el foment de la cultura autòctona i del llegat històric de les Illes Balears. També l'article 30.25 li atribueix la competència exclusiva en matèria de patrimoni monumental, cultural, històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, científic i paisatgístic, sens perjudici del que disposa l'article 149.1.28 de la Constitució. Així com l'article 70.6 atribueix als consells insulars la competència pròpia en matèria de patrimoni monumental, cultural, històric, artístic, arquitectònic, arqueològic i paisatgístic en el seu àmbit territorial, l'article 70.18 de l'Estatut els atribueix les competències en matèria de cultura.

5. El Consell Insular d'Eivissa, de conformitat amb l'establert als apartats 6 i 18 de l'article 70 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, té competències pròpies en les matèries de patrimoni monumental, cultural, històric, artístic, arquitectònic, arqueològic i paisatgístic en el seu àmbit territorial, dipòsit legal de llibres, cultura, activitats artístiques i culturals, foment i difusió de la creació i producció teatral, musical, cinematogràfica i audiovisual, literària, de dansa i arts combinades, promoció i animació sociocultural, que exerceix des que va ser transferida la competència mitjançant la Llei 6/1994, de 13 de desembre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de patrimoni històric, de promoció sociocultural, d'animació sociocultural, de dipòsit legal de llibres i d'esports (BOCAIB núm. 159, de 29-12-94). A més, l'article 73 de l'Estatut li atribueix l'exercici de l'activitat de foment, sens perjudici de l'activitat que correspon a la Comunitat Autònoma, en les matèries que aquest Estatut li atribueix com a competència pròpia.

6. Concretament, la Llei 6/1994, de 13 de desembre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de patrimoni històric, de promoció sociocultural, d'animació sociocultural, de dipòsit legal de llibres i esports (BOIB núm. 159, de 29-12-94), disposa al seu article 2 que “els consells insulars assumeixen totes les competències que havien estat assumides per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria de patrimoni històric”, en concret, les derivades del Reial Decret 3040/1983, de 5 d'octubre, sobre traspàs de funcions i serveis de l'Estat a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria de cultura (BOE núm. 295, de 10-12-1983), i les competències autonòmiques determinades a la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

7. La Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en exercici de la competència assumida a l'article 30.25 del seu l'Estatut d'autonomia, va promulgar la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears.

L'article 1.4 d'aquesta Llei estableix que “També formen part del patrimoni històric de les Illes Balears els béns que integren el patrimoni cultural immaterial, de conformitat amb el que estableix la legislació especial.”

8. Quant al patrimoni cultural immaterial, la Comunitat Autònoma va promulgar la Llei 18/2019, de 8 d'abril, de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears (BOIB núm. 48, de 13-04-2019). Aquesta llei té com a objecte regular la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears, donar-lo a conèixer, fomentar-lo, difondre'l i investigar-lo.

L'article 7 de l'esmentada Llei preveu que constitueix un deure de les administracions públiques de les Illes Balears fomentar el patrimoni cultural immaterial, en els marcs competencials respectius, per tal que aquest es manifesti plenament en els àmbits socials i culturals de les Illes Balears, i assegurar-ne així la pervivència en el futur.

9. L'article 2 de la Llei regula el concepte de patrimoni cultural immaterial i disposa que “s'entén per patrimoni cultural immaterial els usos, les representacions, les expressions, els coneixements i les tècniques, juntament amb els instruments, els objectes, els artefactes i qualsevol altre suport material vinculat als béns immaterials objecte de salvaguarda, com també els espais, els indrets i els itineraris culturals i naturals que hi són inherents, i que les comunitats, els grups i, en alguns casos, les persones reconguin com a part integrant del seu patrimoni cultural.”

De conformitat amb l'article 3 d'aquesta Llei, el patrimoni cultural immaterial es manifesta, en particular, en els àmbits següents:

- a) Formes de comunicació, tradicions i expressions orals i les seves produccions, incloses la llengua i les seves modalitats i particularitats lingüístiques com a vehicle del patrimoni cultural immaterial, com també la toponímia tradicional com a instrument per a la denominació geogràfica del territori.
- b) Activitats productives, processos i tècniques artesanals tradicionals.
- c) Festes, creences, rituals i cerimònies.
- d) Arts de l'espectacle, representacions, jocs i esports tradicionals.
- e) Manifestacions sonores, música, danses i balls tradicionals.
- f) Salut, alimentació, gastronomia i elaboracions culinàries.
- g) Coneixements i usos relacionats amb la naturalesa i l'univers, aprofitaments específics i percepció del territori.
- h) Formes de sociabilitat col·lectiva i d'organització social, com també els usos i els costums tradicionals i el dret consuetudinari de cadascuna de les illes, inclosa la tradició jurídica privativa pròpia de cada illa.”

Més concretament, quant al concepte de “Béns d'Interès Cultural Immaterial”, l'article 14 de la Llei 18/2019 estableix que “les manifestacions més representatives del patrimoni cultural immaterial s'han de declarar Béns d'Interès Cultural Immaterial.”

10. El procediment de declaració dels Béns d'Interès Cultural Immaterial està regulat a l'article 15 de la Llei 18/2019, de 8 d'abril, de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les illes Balears, del tenor literal següent:

“1. La declaració de Béns d'Interès Cultural Immaterial requereix la incoació prèvia d'un procediment, que ha d'iniciar d'ofici l'òrgan competent del consell insular respectiu, per iniciativa pròpia, a proposta dels òrgans consultius en matèria de patrimoni cultural immaterial, o a instància d'una altra administració pública, comunitat, grup o persona. La decisió de no-iniciació s'ha de motivar i notificar a les persones interessades.

2. La incoació del procediment de declaració d'un bé d'interès cultural immaterial s'ha de notificar als portadors i a l'ajuntament o ajuntaments vinculats amb el bé cultural immaterial, que n'han d'emetre un informe previ i preceptiu, i s'ha de publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

3. Amb la incoació del procediment de declaració d'un bé d'interès cultural immaterial ja són d'aplicació, en el que correspongui, les mesures de salvaguarda establertes en aquesta llei.

4. En la instrucció del procediment s'ha de donar audiència a les entitats públiques, privades, comunitats i grups de persones, amb personalitat jurídica o sense, que organitzin, promoguin o tinguin un vincle destacat amb el bé cultural immaterial, i als titulars de drets reals sobre els béns mobles i immobles que es volen declarar vinculats al bé o a la manifestació immaterial.

També s'ha d'obrir un període màxim d'informació pública de dos mesos de durada.

(...)

6. La declaració pot contenir béns mobles o immobles vinculats a l'element immaterial que han d'estar inclosos en la relació o l'inventari pertinent que s'hagi incorporat a l'informe històric i descriptiu, que n'ha de preveure, així mateix, el pla de salvaguarda.

7. La declaració de Bé d'Interès Cultural Immaterial s'ha de dur a terme per acord del ple del consell insular corresponent, oïts els municipis concernits i amb l'informe previ del Consell Assessor del Patrimoni Cultural Immaterial de l'illa corresponent; l'informe, igualment favorable, d'una de les institucions científiques, tècniques o universitàries de prestigi o competència reconegudes que s'hagin determinat en el que s'estableix en l'article 33 d'aquesta llei; i l'informe del Consell Assessor del Patrimoni Cultural Immaterial de les Illes Balears, a proposta de l'òrgan competent. La declaració s'ha de notificar a les persones interessades.

8. La declaració d'un bé d'interès cultural immaterial s'ha de publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

9. L'acord de declaració de Bé d'Interès Cultural Immaterial s'ha d'adoptar en el termini de vint mesos comptadors a partir de la data en què s'hagi incoat el procediment. Un cop transcorregut el termini esmentat, si en aquest procediment no es dicta una resolució expressa, el silenci s'entendrà desestimatori. No es pot tornar a iniciar el procediment de declaració dins els dos anys següents, llevat que ho sol·licitin entitats públiques o privades o grups de persones que organitzin, promoguin o tinguin un vincle destacat amb el bé cultural immaterial.

10. A partir del moment de la declaració, i amb una periodicitat quinquennal, els portadors estan obligats a dur a terme el seguiment i la revisió del Bé d'Interès Cultural Immaterial, i a informar el consell insular pertinent de les conclusions d'aquesta revisió. En aquest procés s'han de prendre com a base els criteris que varen justificar-ne la declaració. En el cas que s'hagin alterat substantivament els marcs temporals, físics o materials (canvi o celebració fora de les seves dates tradicionals, del marc geogràfic tradicional, dels seus béns materials inherents, entre d'altres), s'ha de modificar la declaració o revocar-la.

Si no s'ha fet la revisió, l'ha de dur a terme l'administració del consell insular, sens perjudici que, de forma subsidiària, pugui repercutir-ne els costos en els portadors.

11. Respecte del contingut de l'expedient de declaració de Bé d'Interès Cultural Immaterial, l'article 15.5 de la Llei 18/2019 disposa que l'expedient ha de contenir:

“a) Els informes que hagi redactat el personal tècnic competent en què es recullen les peculiaritats històriques i etnològiques que determinin el context social i cultural del bé.

b) Una descripció del bé, la qual s'ha d'acompanyar amb documentació fotogràfica, audiovisual o d'altre tipus, quan sigui possible.

c) Una descripció en què s'enumerin els usos, les representacions, les expressions, els coneixements i les tècniques que comporta.

d) La identificació de les comunitats, els grups o les persones portadors.

e) Els àmbits geogràfics i els espais en què es duen o s'han duit a terme tradicionalment.

f) Els béns materials, mobles i immobles, que estan vinculats al bé perquè li donen suport i el caracteritzen de manera singular.

g) Un diagnòstic en què s'exposin els riscos i les amenaces que afecten l'element.

h) El testimoni del consentiment previ, lliure i informat, de les comunitats, els grups o les persones portadors del bé cultural immaterial.

- i) Un informe de l'administració competent del consell insular que hagi iniciat el procediment de declaració sobre el compliment dels requisits i les característiques del patrimoni cultural immaterial de l'element que es vulgui declarar Bé d'Interès Cultural Immaterial.
- j) L'informe favorable del Consell Assessor del Patrimoni Cultural Immaterial de les Illes Balears, els informes favorables del Consell Assessor del Patrimoni Cultural Immaterial de l'illa corresponent i l'informe favorable d'una de les institucions científiques, tècniques o universitàries de prestigi o competència reconegudes que s'hagin determinat en el que s'estableix en l'article 33 d'aquesta llei."

12. En relació amb els òrgans competents per instruir aquest expedient i per a la corresponent declaració del Bé d'Interès Cultural Immaterial, el Departament de Cultura, Educació i Patrimoni és el competent per instruir aquest procediment, de conformitat amb l'establert a l'apartat tercer-6 del Decret de Presidència número 2023000467, del 28 de juny de 2023, d'estructura del govern del Consell Insular d'Eivissa i creació de departaments (publicat al BOIB núm. 88, de 29-06-2023).

El Ple d'aquesta Corporació és l'òrgan competent per declarar els Béns d'Interès Cultural Immaterial, en virtut de les competències atribuïdes per l'article 17.1.u de la Llei 4/2022, de 28 de juny, de consells insulars, en relació amb l'article 58 del Reglament orgànic del Consell Insular d'Eivissa (BOIB núm. 136, de 18-09-2010, correcció al BOIB núm. 148, de 14-10-2010, modificació al BOIB núm. 48, de 16-04-2016), i de conformitat amb l'article 15.7 de la Llei 18/2019, de 8 d'abril, de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears (BOIB núm. 48, de 13-04-2019).

Vist l'informe proposta emès per la cap de secció de Patrimoni de data 16 d'octubre de 2024 (CSV 15250327171225072673).

Per tot l'anterior, conforme a allò que disposa el Decret de Presidència núm. 2023000467 de data 28-06-2023, d'estructura del Govern del Consell Insular d'Eivissa i creació de Departaments (BOIB núm. 88, de 29-06-2023), i el Decret de Presidència núm. 2023000472, de data 28-06-2023, de nomenament de les persones membres del Consell Executiu i de les vicepresidències del Consell Insular d'Eivissa (BOIB núm. 88, de 29-06-2023); i l'article 72 d del Reglament orgànic del Consell Insular d'Eivissa, aquesta consellera executiva, proposa al Ple d'aquesta Corporació, l'adopció de la següent

PROPOSTA D'ACORD:

1. **Declarar com a Bé d'Interès Cultural Immaterial (BICIM)** els costums i les tradicions que envolten la Setmana Santa de Sant Miquel de Balansat a l'illa d'Eivissa, i en concret els anomenats Passos de Dijous Sant, d'acord amb la descripció i les característiques del bé que figuren a la memòria històrica i etnogràfica que forma part integrant d'aquest acord com a annex I, la qual es completa amb la documentació gràfica i audiovisual que figura a l'annex II (CSV 15250403240677000727).
2. **Anotar la declaració** al Registre Insular de Béns de Patrimoni Cultural Immaterial.
3. **Comunicar l'acord corresponent** al Govern de les Illes Balears perquè l'anoti al Registre de Béns d'Interès Cultural de les Illes Balears.
4. **Notificar el corresponent acord** de declaració a les entitats interessades, a l'Ajuntament de Sant Joan de Labritja i als portadors del Bé, i **publicar-lo** en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, de conformitat amb el previst a l'article 15.8 de la Llei 18/2019, de 8 d'abril, de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears.

ANNEX I

Memòria dels Passos de Sant Miquel de Balansat com a Bé d'interès Cultural Immaterial

Descripció dels costums i les tradicions que envolten la Setmana Santa de Sant Miquel de Balansat a l'illa d'Eivissa, i en concret dels Passos de Dijous Sant

TIPUS DE BÉ

Rep la denominació de *passos* l'antic costum de tradició religiosa que anualment rememoren els cristians durant la Setmana Santa, recreant el camí que va recórrer Jesucrist durant la seua Passió i la seua mort a la creu.

Els passos s'originaren a Jerusalem durant els primers segles del cristianisme i es popularitzaren gràcies als nombrosos pelegrins que visitaven Terra Santa i que escrivien sobre aquesta Via Sacra, que amb el temps ha anat rebent altres denominacions (per exemple Via Crucis), com un recorregut recordant la Passió de Crist.

Probablement foren els franciscans els que els introduïren a Europa, atès que des del segle XIV eren els encarregats de custodiar els principals llocs de Terra Santa. També foren els que fixaren les estacions en catorze i els primers a incorporar físicament estacions a les seues esglésies.

A Eivissa són celebracions lligades a la fe, a les creences i a la transmissió de coneixements i de valors morals. És possible que es comencessin a introduir com a pràctiques de devoció populars a totes les esglésies rurals de l'illa. Inclouen processó, resos i cants. Tot i que encara se celebren mantenint unes peculiars formes de cant, amb certes variacions a diferents pobles. El cas de Sant Miquel és excepcional perquè sempre ha mantingut la manera general de la celebració, i ha pogut comptar amb els portadors i les *empliedes* o portadores que han fet possible el manteniment i la fossilització de certs elements, i la pervivència del conjunt.

ENTORN DE DELIMITACIÓ DEL BÉ

Els passos de Sant Miquel se celebren a l'interior de l'església i en el seu entorn, concretament davant cada una de les estacions d'obra, marcades amb una creu i el número en lletra romana. Tradicionalment se celebren el Dijous Sant, tot i que a Eivissa els passos es podien celebrar el Diumenge de Rams, el Dijous Sant i el Divendres Sant.

La preparació dels passos comença setmanes abans del Dijous Sant, amb la localització de les *empliedes* i la preparació, l'ensenyament i assajos dels cantadors, i la creació d'elements decoratius de la Casa Santa. Durant aquest primer procés hi podien intervenir el mossènyer de la parròquia i els obrers parroquials. Les *empliedes* són al·lotes fadrines del poble, amb edats compreses entre uns dotze o tretze anys, fins a ben superada la vintena. Antigament es convocaven un total de vint-i-quatre al·lotes, que treien en processó la Mare de Déu dels Dolors abillades amb una mantellina al cap. Cada al·lota representava a la seua pròpia unitat familiar, i es considerava un acte de distinció el poder ser honrades a participar en els passos. La majoria de famílies disposaven de mantellina pròpia, però hi havia algunes cases en les quals ja no hi havia al·lotes per participar i que solien prestar-la a les que no en tenien. En el cas dels cantadors, segons fonts orals, se solien organitzar grups d'uns cinc o sis joves, xifra que podia variar lleugerament cada any. Segons la tradició eren fadrins que cantaven fins que es casaven, quan un cantador tenia previst contreure matrimoni s'encarregava de buscar i començar a instruir un jove substitut. El costum era que el grup antic transmetia oralment les lletres i la melodia de les cançons. El cant que acompanyava la processó, segons la tradició, sempre era interpretat exclusivament per homes.

La processó s'origina dins l'església, després de la litúrgia corresponent, i la rentada de peus per part del capellà als obrers parroquials. Dins el temple es canta un primer fragment i les *empliedes* i els portadors es preparen per treure les imatges, el Sant Crist crucificat i la Mare de Déu dels Dolors. A continuació se surt del temple i es fa una aturada davant cada una de les estacions, en les quals el mossènyer fa una introducció rememorant el fet històric representatiu durant el camí al Calvari. A continuació intervenen els cantadors, que es disposen en rotlo per a una major introposició, cantant l'estrofa corresponent a la temàtica de cada una de les catorze estacions:

- 1- Condemna a mort de Jesucrist
- 2- Carregament de la creu
- 3- Primera caiguda de Jesucrist
- 4- Trobada de Jesús amb la Verge Maria
- 5- El Cirineu ajuda a carregar la creu
- 6- La Verònica eixuga el rostre de Jesús
- 7- Jesús cau per segona vegada
- 8- Jesús dona consol a les filles de Jerusalem
- 9- Jesús cau per tercera vegada
- 10- Jesús és despul·lat de les seues robes
- 11- Jesús és clavat a la creu
- 12- Mort a la creu
- 13- Davallament de la creu. Jesús és disposat en braços de la seua mare
- 14- Jesús és traslladat al sepulcre

Setmanes abans de la processó algunes famílies del poble comencen els preparatius d'alguns dels elements decoratius que han de formar part de la Casa Santa, que està formada per un altar decorat per tot el seu voltant, per plantes, flors, espelmes i testos plens de brulla. La *brulla* és un conjunt de brots tendres que s'obtenien fent germinar grans de blat o de llenties dins testos. Les cases que s'encarregaven de fer-la la posaven a un lloc fosc perquè quedés amb una tonalitat ben clara. Mentre dura la processó es guarda la Casa Santa. Aquesta vigilància es fa amb la col·laboració de joves, que es van rellevant per parelles, armats amb armes de foc llargues, descarregades i disposades amb el canó dirigit al terra. Algunes cases deixaven les armes expressament aquell dia. Actualment, una família del poble va fer donació de dos escopetes a l'Església i són les que es fan servir en els darrers anys.

La processó finalitza baix els porxos de l'església, on els cantadors interpreten l'himne de la perseverança, la cançó "Amunt germans", protagonitzant un dels moments més emotius de tot el recorregut, i que tot el poble de Sant Miquel viu amb una gran intensitat.

LES PERTINENCES I ACCESSORIS DEL BÉ

Ateses les peculiaritats d'aquest bé de caràcter immaterial, en l'organització i el desenvolupament dels passos hi intervenen les següents persones o grups de portadors:

- **Mossènyer o rector de la parròquia.** Dirigeix la processó, fa les introduccions de cada estació i inicia el *reso*. Els darrers anys, a causa de la manca de rectors de parla catalana, l'ofici principal es fa actualment en llengua castellana.
- **Els obrers parroquials.** La figura de l'obrer parroquial està documentada a Sant Miquel, segons Mari Cardona, des de final del segle XVI. La seua tasca era, i segueix sent encara, imprescindible a les parròquies col·laborant amb el rector en la gestió de processons i altres festivitats del calendari litúrgic, obres de manteniment, misses, recollides de donatius...
- **Els cantadors.** Els cantadors antigament eren grups d'almenys cinc joves fadrins. En l'actualitat varia cada any el seu nombre i el seu estat civil. Durant la processó es disposen en cercle per cantar. Comencen a assajar i a preparar el repertori de cants unes setmanes abans de Pasqua, per recordar les lletres i el to que s'ha de donar.
- **Les *empliades* o portadores de les imatges.** A Sant Miquel es fa servir el terme *empliada*, una modalitat antiga de referir-se a les *empliades* de l'església. Una figura vinculada també amb la dels obrers parroquials que se solien denominar *empleats*. El terme *empleat* (i amb posterioritat també *empleada*) apareix recollit en llibres de confraries catalanes, almenys des del segle XVIII. És una terminologia que es manté a Sant Miquel de Balansat mentre que en altres pobles es fan servir els noms *portadors* i *portadores*. Tradicionalment les *empliades* eren 24 al·lotes fadrines i sortien en processó representant les seues famílies i les seues vendes. Eren amonestades públicament pel rector parroquial, encara que actualment són els obrers els encarregats de contactar amb elles i organitzar la seua participació. El dia dels passos treuen en processó la imatge de la Mare de Déu dels Dolors.
- **Els *empleats* o portadors de la imatge del Sant Crist.** Antigament eren joves fadrins del poble i actualment representen la figura del portador homes voluntaris, alguns són els mateixos obrers parroquials.
- **Els vigilants de la Casa Santa.** Durant la processó la Casa Santa és vigilada o guardada per parelles de joves armats, amb armes descarregades amb el canó boca avall. Una figura que segons Felip Cirer evoca la guàrdia que es feia en els quartons en temps de perill. Els joves que participaven en aquesta guàrdia fent relleus (excepte els que estaven vigilant) seguien antigament la processó amb ciris encesos. La figura dels vigilants està vinculada també amb els *armats* de Catalunya, un grup característic d'homes de la Setmana Santa catalana i que representa l'exèrcit romà. Els *armats* participen en diversos actes de les celebracions de Setmana Santa i especialment en el trasllat i la vigilància del Monument el Dijous Sant. Es desconeix el moment exacte en què s'origina la presència dels vigilants a Sant Miquel de Balansat, però a Catalunya estan documentats almenys des de final del segle XVIII.
- **Els feligresos.** Els passos són seguits i sentits per la comunitat. Són els habitants del poble que participen en la processó i en el *reso*, tant per creences religioses com per sentiments d'identitat i de pertinença a la comunitat portadora.

ELS BÉNS MOBLES I PATRIMONIALS VINCULATS AL BÉ

- **Església parroquial de Sant Miquel de Balansat.** Església fortificada i una de les primeres capelles o esglésietes rurals construïdes a la ruralia eivissenca a partir del segle XIV i, per tant, un dels temples més antics de l'illa. Destaquen les seues capelles laterals del segle XVII, denominades des Rubió i de Benirràs, aquesta darrera decorada amb vistoses pintures al fresc. L'església i el conjunt de cases tradicionals del Puig de Missa de Sant Miquel, foren declarats pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera Bé d'Interès Cultural, amb la tipologia de Conjunt Històric, el 1996.
- **Estacions d'obra a l'exterior de l'església.** Les estacions d'obra, amb una creu negra marcada, indiquen l'itinerari de la processó i es troben modificades, o fins i tot, amenaçades pel creixement urbanístic.
- **Creu processional i imatges del Sant Crist i de la Mare de Déu dels Dolors.** Les imatges i la religiositat sempre van unides. Obre la processó un grup de sagristans amb la creu processional i després treuen dos imatges sagrades, el Sant Crist i la Mare de Déu dels Dolors, la primera imatge és carregada per homes i la segona per les *empliades*, molt majestuosament vestides de dol (*camia* o jersei blanc i pantaló o faldilla negra) tot complementat amb la característica i tradicional peça de dol, la mantellina.
- **Mantellina (peça tèxtil femenina).** Es tracta d'una peça de roba de color blanc o cru, amb rivet o veta negra, que cobreix el cap i arriba fins als colzes. El costum era que les famílies que no tenien *empliades* per sortir en la processó però disposaven de mantellina les deixessin a les al·lotes que no en tenien. La mantellina és d'ús exclusiu per dol.
- **Casa Santa.** El Dijous Sant ja està instal·lada la Casa Santa, denominada també *monument*, on s'exposa el Santíssim. Es decora amb elements vegetals (rams, palmes...) i amb altres que simbolitzaven la resurrecció, com la brulla (element decoratiu que es fa germinant lleguminoses o cereals dins un recipient humit i fosc). Segons Joan Mari Cardona, abans de 1936 la Casa Santa de Sant Miquel era una de les més grosses de l'illa, ja que ocupava gairebé tota la capella des Rubió. Cada any la preparen els obrers i les obreres parroquials.
- **Armes de foc descarregades.** Actualment es fan servir dues escopetes antigues donades a l'església, però antigament les anaven deixant algunes famílies del poble.
- **Palitroques, matraques o maçoles.** Instruments de fusta o de canya, que se sonaven manualment per anunciar als fidels l'entrada al temple el Dijous i Divendres Sant, dos dies en què no es repicaven les campanes en senyal de dol.

L'ÀMBIT GEOGRÀFIC ACTUAL

Els passos se celebren a tot Eivissa, però la modalitat de passos antics que hem descrit i que eren cantats exclusivament per homes, perduren

amb més o menys dificultats a la zona nord de l'illa. A alguns dels pobles fins i tot es deixaren de cantar durant anys, tot i que aconseguiren ser recuperats (amb més o menys variacions). Actualment es canten a: Sant Miquel de Balansat (de forma ininterrompuda i mantenint uns trets específics), Santa Gertrudis de Fruitera, Sant Mateu d'Albarca, Sant Llorenç de Balàfia, Sant Joan de Labritja, San Vicent de sa Cala, Jesús i es Puig d'en Valls. En aquest darrer cas, es tracta d'una parròquia creada els anys setanta del segle passat i que reproduïx els passos que es canten a Jesús.

LA MEMÒRIA HISTÒRICA DEL BÉ

La modalitat de passos de Setmana Santa descrita a Sant Miquel era comuna molt probablement a tots els pobles d'Eivissa. Es desconeix amb exactitud el moment en què es va implementar aquesta pràctica però és probable que es fes de la mà dels franciscans i posteriorment dels dominics. Es troben documentades a l'illa, entre final del segle XV i el segle XVI, diferents manifestacions per rememorar la Passió de Crist. Segons F. X. Torres Peters, els passos es podrien haver originat a partir del segle XVII, atès que les primeres referències de passos a Eivissa es documenten a Jesús en aquell segle i a començament del segle XVIII a Sant Antoni de Portmany. És una manifestació que el poble adopta i va adaptant segons els seus costums. La part cantada en la qual intervenen els joves fadrins, té influències o almenys certes similituds amb el cant litúrgic *a cappella*, que practicaven antigament els clergues. D'aquí que, originàriament, les dones no participessin cantant durant el passos i els cants quedaven reservats exclusivament als homes, que per altra banda gaudien d'un cert reconeixement social. Aquesta forma antiga de cantar es pot relacionar, segons F. X. Torres Peters, amb el gregorià o cant pla perquè es canta de coll, no de diafragma, amb una lletra més popular, en català i adaptada a la parla local. Les lletres i les melodies dels passos en general i, de Sant Miquel en particular, guarden també certa semblança amb altres regions, especialment de parla catalana, en les quals es cantaven cançons gairebé idèntiques. Probablement els predicadors, missioners i capellans (alguns d'origen català) que participaven en les missions i en les tasques d'evangelització del poble foren decisius en el procés d'implementació i de popularització dels passos a Eivissa.

A Sant Miquel els passos s'han mantingut i preservat any rere any, a diferència d'altres pobles, però no han estat estàtics o inamovibles. Amb els anys s'han anat aplicant algunes modificacions com encara recorden algunes fonts orals, com per exemple entre els anys 1927 i 1928, en les quals es va procedir a fer una modificació de les lletres. També a final dels anys vint del segle passat es va introduir la cançó que finalitza els passos, "Amunt germans", coneguda també com a "Himne de la Perseverança". Aquesta cançó va estar introduïda per un capellà català destinat uns anys al poble. Més que una cançó pot considerar-se un himne originat a començament del segle XX, que té com a autor de la lletra el jesuïta Ramón Bolós i el pare Antoni Massana, també jesuïta, com a compositor de la música. Bolós es va especialitzar en la predicació d'Exercicis Espirituals a tot el territori català, una pràctica que també es va estendre a Eivissa i que va fer popularitzar aquesta cançó, que avui només es conserva al poble de Sant Miquel de Balansat (tot i que altres pobles el canten per influència dels cantadors miquelers).

En el cas de les *empliades* (denominades *portadores* a altres pobles de l'illa), al poble de Sant Miquel de Balansat també ha quedat fossilitzat l'ús d'un complement de roba, que forma part de la indumentària tradicional i que en altres pobles va desaparèixer després de la Guerra Civil, la mantellina blanca amb veta negra. Aquesta peça és un complement que es portava per mostrar mig dol i que es reservava per a les processons religioses (en cap cas festivitats o festes patronals) i per tant per participar en els passos de Setmana Santa. A Sant Miquel, tot i la progressiva desaparició del vestit tradicional femení des de mitjan segle XX, s'ha mantingut amb la indumentària contemporània i seguint el context original de la peça.

ESTAT DE CONSERVACIÓ DEL BÉ

Els passos de Sant Miquel tenen la peculiaritat que no s'han deixat mai de celebrar i sempre han pogut disposar de portadors que han seguit amb la tradició. Tot i així les darreres dècades s'han observat certes concessions per poder adaptar-se a temps actuals. En primer lloc, entre final dels anys cinquanta i començament dels anys seixanta del segle passat, es va acceptar socialment que les al·lotes que deixaven de vestir les robes tradicionals poguessin seguir participant i formant part dels passos amb robes modernes, sempre que es vestís de blanc i negre i es portés la mantellina cobrint el cap. També s'adverteix una menor disponibilitat a l'hora de comptar amb la participació de les *empliades*, de manera que els darrers anys surten en processó en nombre variable i, malauradament, sense arribar a les vint-i-quatre, tal com marca la tradició.

En el cas dels cantadors participants, també s'observa que, per poder transmetre actualment les cançons, alguns cantadors han continuat cantant després de casar-se amb l'objectiu de mantenir actiu el grup i de preservar i ensenyar les lletres i les melodies.

D'altra banda, s'ha introduït una modalitat de cant interpretat per les dones –tot i que compta amb certs detractors que recorden que antigament el cant era exclusivament masculí– que també es va popularitzar a tota l'illa, de manera que actualment es canta en la celebració dels passos de totes les parròquies rurals i també a Vila. Es tracta de la cançó "Per vostra passió sagrada", una modalitat de cant implementat també a altres regions de parla catalana, amb lletra de Lluís Maria de Valls i amb música de Lluís Millet i que es va publicar per primera vegada a Catalunya el 1912.

Actualment els passos compten amb una gran participació popular, tant per part dels feligresos del poble com per assistents de fora poble, han aconseguit mantenir uns rituals avui ja desapareguts a altres pobles i disposen de joves i adolescents implicats en la seua conservació i

transmissió. Segueix formant part de l'esperit col·lectiu del poble i se segueix manifestant segons la manera d'interpretar les creences, els costums i la forma de ser local, amb contenció i recolliment.

RISCOS I AMENACES QUE AFECTEN L'ELEMENT

En línies generals s'observa una situació general favorable i estable, que sembla donar garanties de continuïtat en la celebració dels passos de Dijous Sant a Sant Miquel de Balansat. Compten amb una important participació popular, especialment per part dels feligresos de la parròquia, i se segueixen celebrant segons el costum i la manera de ser local, és a dir, amb contenció i recolliment.

Els passos segueixen sent una forma de devoció popular, atès que una part de la societat hi continua assistint i participant com una reafirmació de les seues creences religioses. Així mateix, s'adverteix però entre les joves generacions una nova tendència. Segons els seus testimonis orals, valoren aquesta pràctica més enllà de les creences i les senten com una part del patrimoni que els és propi, com una expressió d'identitat col·lectiva i comunitària que s'ha de preservar i mantenir. Alguns dels cantadors més joves afirmen cantar per seguir amb la tradició, i ho comparen amb els balls tradicionals o amb altres manifestacions de música tradicional. De fet una part dels nous cantadors, són membres d'agrupacions folklòriques. És necessari tenir presents els canvis que experimenta la societat, i en particular la progressiva laïcització que experimenta la població de menor edat, de manera que pugui anar assumint i adaptant aquesta manifestació cultural sense desvirtuar-la. Per garantir la seua continuïtat és fonamental fomentar la investigació i la transmissió, amb la finalitat de posar-ho en valor, així com fomentar l'estimació per la cultura pròpia, pels nostres trets identitaris. No es pot transmetre ni valorar allò que no s'estima.

El passos se celebren anualment, en Setmana Santa, una època que es troba necessàriament lligada al turisme. És un període d'expressió religiosa però també un període vacacional, atès que tant el calendari escolar com el professional és considerat no laboral. A part de la població local hi participa població forana que ho pot considerar un atractiu turístic més. Aquesta vinculació amb el turisme podria implicar amb el temps una sèrie de riscos com la descontextualització, la teatralització o fins i tot l'adaptació a demandes externes a aquesta manifestació cultural.

Un darrer i possible risc observat és la perdurabilitat dels oficis o activitats artesanals associades. Per exemple la manufactura de les tradicionals palmes, o el manteniment i la confecció de la indumentària de la Mare de Déu dels Dolors i de les mantellines tradicionals que porten les *empliades*.

LLETRA DELS PASSOS DE SANT MIQUEL

(versió actual)

Bon Jesús meu Salvador
Gràcia vos venc a demanar
per pode'us acompanyar
amb aquesta porfessó
i contemplar es gran dolor
que vós en la creu patíreu
i amb ella mos redimíreu
de l'enemic temptador.

I ESTACIÓ

Pilat an es tribunal
a Jesús sentenciar
assotar i crucificar
com si ho fos un criminal.

II ESTACIÓ

Jesús meu que fatigat
tot estau fet una llaga
mes aquella mala plaga
la creu vos ha carregat.

III ESTACIÓ

Bon Jesús quina jornada
feis avui en gran fatiga
que caure en terra us obliga

baix de la creu tan pesada.

IV ESTACIÓ

Per el carrer d'amargura
Maria s'hi ha enconrat
amb son fill molt mal tractat
dolorit i sens figura.

V ESTACIÓ

Per temor que no expiràs
portant la pesada creu
un tal Simon Cirineu
busquen perquè li ajudàs.

VI ESTACIÓ

La Verònica eixugà
sa cara del Redemptor
i en prova des gran favor
sa imatge li va deixar.

VII ESTACIÓ

Enmig d'una gent malvada
el Bon Jesús caminava
i fatigat com estava
caigué segona vegada.

VIII ESTACIÓ

Unes dones que ploraven
Jesús les va consolar
i les va ensenyar a plorar
es mal que elles practicaven.

IX ESTACIÓ

Pecador si no has tengut
des teus pecats gran dolor
contempla ton redemptor
tercera volta ha caigut.

X ESTACIÓ

Aquell Senyor de les vides
mirau-lo aquí despullat
ai com li han renovat
ses llagues i ses ferides.

XI ESTACIÓ

De mans i peus l'enclavaren
el nostre Déu i Senyor
i es judius sense compassió
ossos li desconjuntaren.

XII ESTACIÓ

Entre lladres enclavat
està nostre Salvador

morint per el pecador
obri el Cel a un malvat.

XIII ESTACIÓ

Josep baixa de la creu
es cos mort de Jesucrist
Maria amb el cor molt trist
va abraçar aquell infant seu.

XIV ESTACIÓ

Aquell Senyor d'hermosura
per naltros tant ha patit
mes ja mos ha redimit
li donen ja sepultura.

HIMNE DE LA PERSEVERANÇA: AMUNT GERMANS

Amunt germans feim nostra via
Jesús rei nostre va davant
amunt que sols camí d'un dia
amunt germans pugem cantant.

Pugem cantant pel dret camí, pugem
i a nostre rei seguim
i a nostre rei seguim.

Perseverem, perseverem,
que ja amb la mà tocam el cim
que ja amb la mà tocam el cim.

Pugem cantant amb veu serena
l'himne sagrat de nostra fe
i en arribat a la carena
veurem un cel pur i serè
veurem un cel pur i serè.

Som la legió que persevera
pel dret camí que mana el Cel
i a Jesucrist amb la senyera
fins a morir serà fidel
fins a morir serà fidel.

Lo seguirem fins al Calvari
a Jesucrist nostre Senyor
que ell per nosaltres va pujar-hi
com un anyell d'expiació
com un anyell d'expiació.

Si pels camins punyen espines
o ens oprimeix defalliment
no siguem ànimes mesquines
que tenen por dels sofriments
que tenen por dels sofriments.

Els sofriments ens fortifiquen
i ens fan semblar al Fill de Déu
i es qui pateix aquí una mica
serà la glòria un company seu
serà la glòria un company seu.

(...)

Vist l'informe favorable de la Comissió Informativa de l'Àrea de d'Infraestructures, Modernització i Sostenibilitat i vistos els informes que consten a l'expedient, **s'aprova la proposta per unanimitat dels membres presents en el Ple (11).**

(...)"

Contra l'anterior Acord, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant els Jutjats Contenciosos Administratius de Palma, en el termini de DOS MESOS a comptar a partir de l'endemà al de recepció d'aquesta notificació, de conformitat amb el que es disposa als articles 114.1.a i 122.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i a l'article 66.1, apartats a i c de la Llei 4/2022, de 28 de juny, de consells insulars, en relació amb els articles 8.1, 25.1 i 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Tot l'anterior sense perjudici d'utilitzar qualsevol altre recurs o acció que es consideri pertinent.

Eivissa, 11 de novembre de 2024

El cap de Secció del Departament d'Educació, Cultura i Patrimoni

José V. Garibo Redolat

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA I AUDIOVISUAL**ELS PASSOS DE DIJOUS SANT DE SANT MIQUEL DE BALANSAT**

Fotos Col·lecció NRB de l'Arxiu d'Imatge i So del Consell Insular d'Eivissa, dècada dels anys 40 segle XX. Els homes ja vesteixen de Vila i les al·lotes encara no.

Foto Josep Maria Subirà, 1960. Les *empliers* ja no porten indumentària tradicional, però van vestides de dol i complementades amb la mantellina.

Davant a la dreta els joves cantadors dels passos col·locats en rotlo per a una major introspecció.

Dins el temple, seguint els actes litúrgics, en primer terme els obrers, i després les *empliades* amb la mantellina de dol.

Rotlo de cantadors a una de les estacions del puig de Missa de Sant Miquel de Balansat.

Joves armats, escopeta en avall, custodiant la Casa Santa a la capella fonda del temple, es distingeix la taula parada per als 12 apòstols i al terra a més de les flors, recipients amb brulla, i el llibrell i gerra per rentar els peus als obrers. Foto Joan Costa. Arxiu d'Imatge i So del Consell Insular d'Eivissa.

Foto actual de les *empliers* portadores de la Mare de Déu dels Dolors, vestides de blanc i negre amb la mantellina de dol. Foto Joan Costa. Arxiu d'Imatge i So del Consell Insular d'Eivissa.

Foto actual del rotlo de cantadors a una de les primeres estacions dels passos. Foto Joan Costa. Arxiu d'imatge i So del Consell Insular d'Eivissa.

Acabats els passos, i arribats al porxo de l'església, els cantadors entonen l'himne de la perseverança, la cançó "Amunt germans", la sonoritat de les seues veus provoca l'emoció del públic assistent, és la culminació. Foto Joan Costa. Arxiu d'imatge i So del Consell Insular d'Eivissa.

Vídeo: ***Els passos de Sant Miquel***. Realització, edició i direcció d'Enrique Villalonga. Arxiu d'imatge i So del Consell Insular d'Eivissa. Eivissa, 2019.
<https://vimeo.com/379966724?share=copy>

